

Тържествено (сборно) облекло, *sn.* la trabée et trabea.

— обыкляние, *sn.* la procession.

— осветене (донама), *sn.* l'illumination *f.*

— погръбене, *sn.* pompe funèbre *f.*

Тържественъ (сборенъ), *adj.* solennel et lennel, triomphal.

— день, *sm.* jour de gala.

— приемъ, *sm.* l'ovation *f.*

— собать, *sm.* le gala.

Тържество (сборъ), *sn.* la fête, gala *m.*, solennité *f.*, triomphe *m.* [lennisation.

Тържествование (имане сборъ), *sn.* la solertestvovanie (имамъ сборъ), *va.* fêter, solenniser, triompher; 1. *fig.* chanter victoire *f.*; 2. (надъ ибного), triompher de; 3. който вува, triomphant, *adj.*

Тръкало, *sn.* le cercele, rond, tortis *m.*; 1. *Mar.* l'andaillot *m.*; 2. (у карета), la sasoiere; 3. (наблѣжено на земята), le cerne; 4. (около мбсець-тѣ), *Astr.* l'aréole *f.*; 5. (на скръпнець), le rouet; 6. на кака, tigré, *adj.*; || (за конь), tigre, *adj.*

— врътка (черсеи), *sf.* *H. nat.* le rotifère.

Тръкалямъ, *va.* rouler; 1. (на назадъ), reculer; 2. -са, *vr.* rouler et se —, se vautrer, traîner; 3. (изъ калъ-та), se ventrailler.

Тръкаляне, *sn.* le roulage, roulement *m.*

Тръкалце, *sn.* la roulette, rouelle *f.*, anneau *m.*, bague, virole *f.*, boucle *m.*; 1. *Archit.* l'annelet *m.*; 2. (за езикъ-тѣ на зжнець), la bélière; 3. (за ключове), le porte-clefs;

4. (на кракъ у соколъ), la vervelle; 5. (общито съ сърма или коприна), la cartisane; 6. (отъ мѣдиа тенекія), le pailion;

7. (пищблмо), le rouet; 8. (за накичане), *Archit.* les armilles *f.*; 9. (на часовническо стжкло), la lunette; 10. съ — отъ другъ цвѣтъ, *Blas.* virolé, *adj.*; 11. накачане съ ца, le bouclement.

Тръкаляста дупка, *sf.* *Archit.* la nacelle; || (на столъ), la lunette.

— джска (съ румбы за часовникъ), *sf.* *Mar.* le renard.

— подкова, *sf.* fer à patin, *m.*

— шѣпка (у в. в.), *sf.* le pétase.

Тръкалясто бранище или длето, *sn.* la rondelle.

— бранило, *sn.* la rondache.

— затжмнене, *sn.* eclipse annulaire *f.*

— поле (всрѣдъ гора), *sn.* le rond-point.

Тръкалясть, *adj.* rond, annelé.

— прозорецъ, *sm.* *Archit.* l'oeil-de-boeuf *m.*; || (въ черкова), la rose.

Тръкалясты червен, *sm.* *pl.* *H. nat.* les annélides *m.*

Тръкамъ, *va.* froisser, frayer.

Тръкане (рога на дърво, за елень), *sn.* *Vén.* la fraiture.

Тръкулливъ, *adj.* roulant.

Трънакъ, *sm.* le buisson, 'hailier *m.*, épineia *f.*, épiniers *m.*; || заякъ изъ -нацытъ, *lapin* buissonier *m.*

Трънакопъ, *sm.* le coupe-racine, beche *f.*, pic *m.*

Тръндачилень, *adj.* rose, rosat.

— вѣнецъ, *sm.* le rosaire; || дѣвойка удо-стоена съ —, une rosière.

— медъ, *sm.* *Pharm.* le rhodomel.

Тръндафиловидно растене, *sn.* plante, la rosacée.

Тръндафиловъ цвѣтъ, *sm.* rose, *adj.*

Тръндафилче, *sn.* la rosette.

Тръндафилъ (и ялмазень), *sm.* la rose; -ленъ, de rose; 1. компанень —, rose des vents ou de compas; 2. градина или нива съ —, la roseraie; 3. дръвче —, arbuste, le rosier; 4. цвѣтъ -лы, *Archit.* la rosace et roson.

Тръвие, *sm.* *pl.* le broussailles *f.*; 1. мѣсто образло съ —, la roserie; 2. покрывамъ съ —, *va.* broussailler; 3. стоя на —, *vn.* être sur les charbons ou sur le grill; || *fig.* être sur les épines.

Трънка, *sf.* la brande; 1. —, arbrisseau, l'aubépine ou épine blanche *f.*, le genévrier; 2. мѣсто образло съ -кы, la genévrière; 3. вино отъ -кы, la genévrette. [jubier.

Трънкосливка, *sf.* arbre le prunellier, le ju- — сливки, *sf.* *pl.* la jujube, prunelle *f.*

Трънливъ, *adj.* épineux, aiguillonneux.

Трънче, *sm.* *Bot.* la spinule.

Трънь, *sm.* les épiniers *m.*, écharde *f.*; 1. *Bot.* l'aiguillon *m.*; 2. —, arbuste, l'épine *f.*; 3. отъ — та на глокъ, tomber de la poêle dans le feu, tomber de charibde en Scylla.

Трънясть, *adj.* buissoneux; || *Bot.* hérissé de.

Тръпеливо (съ тръпене), *adv.* patiemment.

Тръпеливность, *sf.* la patience; || (у вѣро-), la tolérance; || духъ на —, le tolérantisme.

Тръпеливъ, *adj.* tolérant, patient, endurant, souffrant.

Тръпене, *sn.* la patience, tolérance *f.*; || искар-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазамъ отъ —, *vn.* s'im-patienter.

Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*

Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (студены), le saisissement; 3. схванатъ отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположено къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.* 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.

Тръпение, *sn.* la titillation.

Тръпнивъ, *adj.* *Méd.* clonique.

Тръпня, *vn.* titiller.

Тръпно движене, *sn.* *Méd.* le tic.

— склочване (на целоститѣ), *sn.* le trismus.